

ogsaa er Tale om Reduktion af Tjenestemandspersonalet. Jeg har advaret mod de Konsekvenser, man kan drage af denne og de andre Love, at Tjenestemænd ganske uden videre kan afskediges, naar man ikke har Brug for dem. Man synes at mene, at Tjenestemænd under 30 Aar ikke er fast ansatte, dem kan man lettere skille sig af med end med dem, der er over 30 Aar. Det er fuldstændig forkert, de er ganske paa samme Maade ansatte i Statens Tjeneste, deres Tjenestemandsstilling er ganske den samme som de øvrige, det er en livsvarig Gerning, de er ansat i; det, at man kan skille sig af med dem uden Pension, at Staten kan slippe billigere derfra, ændrer ikke noget i det Forhold, at en Tjenestemand, der gør sin Pligt, maa have en vis Beskyttelse mod at blive afskediget. Vi har heller ikke tidligere kendt den Slags Masseafskedigelser undtagen ved een Løjlighed — jeg tror, det var i 1922 —, hvor Postfunktionen afskedigede en Mængde unge Postfunktionærer. Da Sagen blev bekendt, fik Finansudvalget imidlertid et Samraad med Ministeren for offentlige Arbejder, og Afskedigelserne blev standset ved de øvrige Etater; baade ved Jernbanevæsenet og ved Telegrafvæsenet har der været overtaligt Personale, det er efterhaanden slidt af, Aar for Aar slider man Styrken af, og derved kommer man igennem. Efter vor Opfattelse maa man finde en lignende Maade at komme igennem paa overfor Grænsegendarmeriet.

Den højtærede Minister sagde, at dette blev ikke saa let i de kommende Aar; vi kunde i Aarene 1923 og 1924 blive af med Grænsegendarmer, fordi en hel Del af dem frivilligt søgte Afsked, men det vilde ikke ske nu. Men dette vil altsaa sige, at man stiller de paagældende saa meget ugunstigere, end Tilfældet var tidligere, da Tjenestemændene kunde gaa hen og faa noget andet. Nu sætter man disse faste Tjenestemænd lige ud i Arbejdsløsheden. Vi maa protestere imod, at man gør det. Man maa finde en Form, hvorunder man kan slide dem enten i Etaten selv eller i andre Etater. Der kunde vel ogsaa findes andre Veje. Afskediger man alle under 30 Aar, bliver Forholdet saa ikke ved et Korps som Grænsegendarmeriet, at Korpsets Operationsdygtighed i Løbet af faa Aar forringes? Det bliver da efterhaanden et Korps, der kommer til at bestaa af bare gamle Mennesker, og det er dog de unge Mennesker i et saadant Korps, man har mest Brug for. Det vilde være meget mere nærliggende, om man i et Tilfælde som dette forhandlede med de ældre Tjenestemænd over 60 Aar, der havde

deres fulde Pensionsret, om at trække sig tilbage. Saa vil rimeligvis ogsaa Kommunerne have den Glæde, at de bliver boende dernede. Forholdet vilde ogsaa kunne afvikles ganske anderledes smertefrit for de paagældende Tjenestemænd.

Det glæder mig at høre af de Udtalelser, der faldt fra det konservative Folkeparti, at man der har den samme Betænkelighed ved dette hastige Tempo i Overensstemmelse med, hvad de Konservatives Ordfører, det ærede Medlem Hr. Parkov, udtalte ved Tjenestemandslovens Behandling. Jeg er mindre glad over, at det radikale Venstre synes, at det var en lempelig Form, thi det tyder ikke godt, naar der nu snart, administrativt eller paa anden Maade, bliver Tale om at skære de øvrige Tjenestemænd ned. Men jeg takker for den Tilslutning, de Konservative gav. Jeg takker ogsaa Finansministeren, fordi han er villig til Forhandling. Jeg nærer ingen Tvivl om, at det, netop fordi vi fra vor Side ikke paa nogen Maade vil hindre, at man kommer ned til Tallet 245 saa hurtigt, som rimeligt er, skal kunne lykkes i Udvalget at faa denne Sag ført igennem i en Form, som er rimeligere overfor de ansatte Tjenestemænd, og som maaske ogsaa kan give et Fingerpeg med Hensyn til de øvrige Nedskæringsforslag, som Regeringen har fremsat.

Holger Andersen: Efter de Udtalelser, som den højtærede Finansminister fremsatte, haaber jeg, at vi under Behandlingen af dette Lovforslag i det kommende Udvalg skal kunne finde en Løsning, der virkelig er forsvarlig og tager alle de i denne vigtige Sag fornødne Hensyn. I Særdeleshed vil ogsaa jeg lægge Vægt paa, at den højtærede Finansminister udtalte, at man bl. a. ved Realisationen af de Huse, der var blevet bygget af en Del af de Folk, som her er omhandlet, vil tage alle mulige fornødne Hensyn. Men jeg vil tro, at det ogsaa i Udvalget vil blive nødvendigt at undersøge meget indgaaende, hvorvidt virkelig den her foreslaaede Reduktion bør opretholdes i sit fulde Omfang. Den højtærede Finansminister understregede rigtignok, at man ikke var gaaet en eneste Mand længere ned, end den ansvarlige Ledelse for Grænsegendarmeriet selv mente; men deri ligger jo, at man er gaaet til den alleryderste Grænse, saa langt man overhovedet kan gaa. Alle Forhold tagne i Betragtning tillader jeg mig dog at tvivle om, hvorvidt det er rigtigt at gaa saa langt.

Med Hensyn til at man i de kommende for Erhvervslivet vanskelige og ugunstige